

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

174. An si in Calice, & Patena non consecratis quis celebret bona fide,
remaneant consecrata? Ex quo infertur, quod in ea bona fide celebravit?
Ex part. 5. tract. 13. & Misc. 1. res. 60. p. 101.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

2. Sed ego contrariam sententiam probabilem etiam esse existimo : nam in prima celebratione a Sacerdote bona fide facta, iam consecrata remanserunt. Vnde postea non indigent alia noua consecratione, vel benedictione. Et ita Castrus lib. 2. de leg. disp. penult. cap. ult. asseruit, Ecclesiam pollutam non egere noua reconciliatione, si in ea bona fide ab aliquo Sacerdote celebratum est. Quam sententiam docuit etiam post illum Auila de cens. part. 5. disp. 7. dub. 3. concl. 1. & Emmanuel Sa verb. Ecclesia, liter Portel. in addit. ad dubia Regul. ver. Ecclesia, num. 5. in contrariam videatur inclinasse sententiam. Sed nostra, vt diximus, probabilis est, & tuta in praxi.

RESOL. CLXXIV.

An si in Calice, & Patena non consecratis quis celebrat bona fide, remaneant consecrata ? Ex quo inferitur, quod Ecclesia polluta non eget reconciliatione, si quis in ea bona fide celebrat. Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. Ref. 60.

bona fide cum ipsis Missam ante celebrat: Respondeo quod sic, quia per talem Missam bona fide celebratam benedicta remanserunt. Ita ille. Et reuera, quia alia consecratione non dicendum est indigere Calicem, & Patenam, per contactum sanguinis, & corporis Christi sanctificata.

RESOL. CLXXV.

Virum Calicem, qui vsum aureum amisit, & iterum postea deauratur quoad illam superficiem, qua tangit Sanguinem Christi, debeat de nouo consecrari, & idem queritur de Patena ? Et deducitur, quod Ecclesia retinet suam consecrationem, quando paulatim reficitur, in qua pars noua censetur consecrata hoc ipso, quo consecrate additur. Etiamque cursim inferitur, quod Ecclesia amittit suam consecrationem, quando precipua pars parietum simul corrui? Ex p. 2. tr. 15. & Misc. 1. Ref. 3.

§. 1. Affirmatiue respondent communiter DD. sic Pitigianus in 4. sent. tom. 1. disp. 13. q. 2. art. vnic. Molfes. in sum. tom. 1. tract. 3. cap. 12. n. 53. Petri Ledesma in sum. tom. 1. de sacram. Eucharist. cap. 21. fol. mibi 148. Scorzia de sacrif. Missæ, lib. 2. cap. 14. n. 8. Bartholom. ab Angel. in exam. Confess. dial. 5. §. 324. qui citat Syluestrum, Angelum, Armillam, & Tabianam, verb. Calix, & alij communiter, vt dixi. Et ratio est, quia consecratio fit propter contactum corporis, & sanguinis Domini, id autem in quo proximè fit contactus, non est consecratum. Ergo consecrandum: & ita certam esse hanc sententiam putant aliqui, vt Reginald. qui in praxi, tom. 2. lib. 29. cap. 9. sect. 6. n. 199. contrariam docet periculosam.

2. Sed his non obstantibus, probabilior ego puto cum Layman in Theol. mor. lib. 5. tract. 5. cap. 6. num. 7. & illam amplexus est Aegid. de Coninch. de Sacram. quest. 83. art. 3. dub. 3. num. 246. quam his rationibus probat. Quia cum res semel consecrata nunquam amittat consecrationem, quoadmanet eadem, & integra, vt docet D. Thom. in 3. part. quest. 83. art. 3. ad 3. & communiter Doctores, difficile videtur, cur Calix consecrationem perdat per deaurationem, cum non frangatur, nec ita mutetur, quin maneat idem. Videtur ergo omnino eam retinere simili ratione, qua Ecclesia retinet suam consecrationem, quando paulatim reficitur, in qua pars noua censetur consecrata hoc ipso, quo consecrata additur.

3. Sed aduersus hanc rationem consurgit Suarez in 3. p. tom. 3. disp. 81. sect. 7. & Pitigianus vbi supra, & alij, dicendo hoc verum esse, quando pars quæ additur, est minus principalis. Sed in casu nostro, licet pars argentea Calicis videatur principalior quoad magnitudinem matæ, tamen quoad vsum id quod per deaurationem additur, principalis est; quia tangit & continet immediatè sanguinem Christi. Ergo. Hæc Pitigianus, & alij.

4. Sed contra, nam ex hoc sequeretur, primò Calicem recenter deauratum posse dici alium à præcedenti. Secundo eum in ratione Calicis, & vsus quem habet ad sacrificium, destrui, si interius autem omnino dederatur, quæ tamen communiter negantur. Vtque autem sequela probatur, quia res absolute dicitur destrui, ac fieri noua, quando secundum suam præcipuam partem simul destruitur, aut renouatur. Et patet in Ecclesia, quæ amittit suam consecrationem, quando præcipua pars parietum simul corrui. Et ob has rationes ait Aegidius, viri quidam doctissimi putant hanc sententiam esse probabilior

Sup. hoc leg. doctrin. Ref. noi. seq.

Sup. hoc leg. doctrin. Ref. noi. seq.

Sup. hoc leg. doctrin. Ref. noi. seq.

Sup. hoc leg. doctrin. Ref. noi. seq.

Sup. hoc in tom. 9. tr. 7. lege doctrinam per tot.